

[Elna Munch.]

flødigt at have en saadan Censor, naar der ifølge § 3 skal være en Redaktør, som er ansvarlig for Udsendelserne, og som med Hensyn til Stoffets Indhold er underkastet de samme Ansvarsbestemmelser, som Lovgivningerne paalægger med Hensyn til trykte Publikationer? Dertil føjes saa endvidere, for at gøre det rigtig kraftigt, i § 4, at Redaktøren er ansvarlig for, at Udsendelserne ikke er af landsskadelig Art, en Fordring, som maa være synonym med Bestemmelsen i det foranstaaende og altsaa maa være overflødig. Efter § 5 skal Statsradiofonien stilles til Raadighed for disse Udsendelser fra de paagældende Organisationer, der ifølge § 6 skal bære Omkostningerne, der ikke maa overstige Statens virkelige Udgifter. Altsaa, Staten skulde give sig til at leje sin Radiostation ud til private og derved forholde Lytterne en passende Mængde Udsendelser. Dette er maaske et farligt Skraaplan at komme ind paa, medmindre det ligefrem blev fastslaet, at det kun var paa visse Tider af Dagen, hvor der ellers ikke er Statsradioudsendelser. Men for øvrigt er det, som tidligere Talere har sagt, vanskeligt at finde Tidspunkter, hvor Statsradiofonien ikke selv udsender. Man begynder tidligt om Morgenen med Gymnastik og ender Kl. 12—1 om Aftenen med Dansemusik, saa forfærdelig megen Plads er der jo ikke. Men naturligvis, man kunde maaske udskyde nogle af disse Udsendelser og ind sætte nogle, der var mere lodige end de, som Statsradiofoniledelsen ofte udsender.

I Slutningen af Paragraffen staar der, at den i § 2 valgte Repræsentant — det skal vel være den i *Henhold til § 2* valgte Repræsentant — skal være Medlem af Styrelsen af de paagældende Organisationer. Den Mand vil aabenbart komme til at indtage en rummelig Plads i den blaa Bog. Han skal efter § 7 lønnes med et Honorar, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren. Hvorledes skal det nu forstaaes? Er det Staten, der skal betale ham Honoraret, eller skal Organisationerne betale det? Maa han i saa Fald oppebære flere Honorarer, et fra hver Organisation? Dette maa der gives bestemte Regler om.

Endelig hedder det i § 5, at Ministeren bemyndiges til at give en Sammenslutning af danske kulturelle Organisationer Bevilning til at bygge og drive en Radiostation. Jeg vil gerne spørge de ærede Forslagsstillere, om det ikke er en overflødig Bestemmelse, naar man har § 1, ifølge hvilken Principet: hver Mand sin Radiostation, i Virkeligheden er knæsat. Der staar, at det skal

være en af Ministeren anerkendt Radiostation, og det behøver jo ikke at være en Station, som allerede nu eksisterer. Der kan ogsaa blive Tale om en Station, som de paagældende selv laver, og som Ministeren anerkender. Alle disse Punkter maa drøftes og ændres, hvis man overhovedet skal tænke sig Lovforslaget gennemført.

Selve Tankegangen i Lovforslaget er øjensynlig denne, at man vil skabe den størst mulige Adgang for private til at henvende sig til Offentligheden gennem Radioen paa samme Maade, som enhver kan gøre det gennem Pressen, og denne Tankegang kan jeg i og for sig tiltræde. Om det kan gøres ved et Lovforslag af denne Art, eller om man vil naa et bedre Resultat ved at lade Statsradiofoniens Udsendelser hvile paa et bredere Grundlag, end Tilfældet er, saaledes som Forholdene har udviklet sig, vil kunne overvejes i et eventuelt Udvalg. Jeg skal tilsige mit Partis Støtte til velvilig Drøftelse af Lovforslaget; jeg ser ingen Grund til, at man venter med en Drøftelse af Radioforholdene til 1930—31. Den ærede Ordfører for Venstre (I. A. Hansen) skildrede Situationen saaledes: Vi ligger stadig i det, som vi gør, og disse Ord skal vel give Udtryk for, at vi ikke ligger videre godt i det med Hensyn til vort Radiovæsen. Jeg tror derfor aldeles ikke, at vi skal vente til 1930—31, men hurtigst muligt tage Sagen op til Drøftelse og bedre Tilrettelægning.

Jeg vil til Slutning gerne have Lov til at slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sluttede med, nemlig at Redaktør Reventlow er blevet ualmindelig uheldigt behandlet af Radiofonien. Enhver Ledelse kan komme ud for et Fejlgreb, men man bør saa indrømme, at man har gjort dette Fejlgreb. Det koster ikke noget, i alt Fald kun Overvindelse. Jeg vil henstille, at den højttærede Minister foranlediger, at der gøres Redaktør Reventlow en Undskyldning, ikke blot privat gennem en Kontorchef eller paa lignende Maade, men en offentlig Undskyldning, der kan udsendes gennem Radioen, saaledes at Landets Lyttere kan blive bekendt med den.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Avel Dam): Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, udtalte, at det manglede ikke paa Foredrag. Nej, det kan man altid sige. Saaledes siger man, at det mangler ikke paa politiske Partier; der er Partier nok i Forvejen, man behøver ikke at lave nye. Men der kunde være dem, der ønskede andre